

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Et Brud

Citation: Brandes, Edvard: "Et Brud", i Brandes, Edvard: *Et Brud*, P. G. Philipsens Forlag, 1885, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandesed_11-shoot-idm140278137624816.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Et Brud

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

HERNING.

De har talt aabent til mig, Dr. Reimert, og De skal faa mit Svar ligesaa aabent. Jeg vil dog indtil det sidste vægre mig imod den Tanke, at De og jeg staar overfor hinanden som Modstandere. Imidlertid for Øjeblikket falder Deres Ønske ikke sammen med mit.

Og dog har vi samme Formaal: Deres Datters Lykke. Men vi ser den i forskellige Ting.

For Dem er den af rent verdslig Art — for mig er den et inderligt Liv i Troen sammen 96 med en ligesindet, hvem hendes Hjærte har valgt.

Derfor forstaar De ikke Forholdet mellem Elisabeth og mig. — De ser ikke det, der forener hende og mig i en stærk Kærlighed — fordi det netop er dette, der adskiller Dem og mig — ja Dem og hende.

Jeg byder Deres Datter noget — efter min Mening Højere — i alt Fald noget vidt Forskelligt fra det, som De tror kan give et Menneskeliv Indhold og som synes mig daarligt og usselt. — Jeg misforstod Dem ikke før — det faldt mig ikke et Minut ind, at Deres Plan for Elisabeths Lykke fjærnede sig et Haarsbred fra hvad der efter menneskelig Lov er tugtigt for en Kvinde. Dog, det er sandt, Deres Verden vil jeg ikke aabne for hende, jeg vil med al Magt holde hende i Uvidenhed om Synden her paa Jorden. Hendes Barnlighed er min dyreste Skat, naar hun — jeg vil optage Deres Tanke — skal være min Brud i Christo.

Elisabeth er ren paa Sjæl og Legeme. Og med Guds Hjælp vil jeg bevare denne Renhed. Det kalder De at dræbe Aanden og skade Legemet.